

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 19/2010-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. januára 2010 predbežne prerokoval sťažnosť L. I., Š., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 15 S 2/2008-12 z 30. januára 2008, uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu presne neoznačenej spisovej značky z 29. apríla 2008 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako dovolacieho súdu sp. zn. 1 Sdo 100/2008 z 30. júla 2009, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. I. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. decembra 2009 doručená sťažnosť L. I., Š. (ďalej len „sťažovateľ“), z obsahu ktorej možno vyvodiť, že ňou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) č. k. 15 S 2/2008-12 z 30. januára 2008, uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako odvolacieho súdu presne neoznačenej spisovej značky (sťažovateľ uvádza len sp. zn. 7 Sžo .../2008, pozn.) z 29. apríla 2008 a uznesením najvyššieho súdu ako dovolacieho súdu sp. zn. 1 Sdo 100/2008 z 30. júla 2009.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 2. januára 2007 krajskému súdu žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia Sociálnej poisťovne – ústredie, v jeho dôchodkovej veci. Krajský súd ako súd prvého stupňa uznesením č. k. 15 S 2/2008-12 z 30. januára 2008 konanie zastavil. Sťažovateľ podal proti označenému uzneseniu krajského súdu odvolanie, o ktorom rozhodol najvyšší súd ako odvolací súd uznesením z 29. apríla 2008 tak, že rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal sťažovateľ dovolanie, o ktorom rozhodol najvyšší súd ako dovolací súd uznesením sp. zn. 1 Sdo 100/2008 z 30. júla 2009 tak, že dovolacie konanie zastavil. Sťažovateľ v sťažnosti výslovne uvádza, že uznesenie dovolacieho súdu „*nadobudlo právoplatnosť dňom: 24. 10. 2009*“.

V ďalšej časti sťažnosti sťažovateľ uvádza, že „... *veľmi závažný už alarmujúci zdravotný stav mne... neumožňoval... a bránil mne v dvojmesačnej lehote... doručiť túto... sťažnosť, na ústavný súd v Košiciach...*“. Z citovaného textu sa dá usudzovať, že sťažovateľ sa ňou domáha odpustenia zmeškania lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Zo sťažnosti sa dá vyvodiť, že sťažovateľ sa domáha, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol tak, že v náleze vysloví porušenie jeho základného práva podľa čl. 47 ods. 2 ústavy, ako aj jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru namietanými uzneseniami krajského súdu a najvyššieho súdu (odvolacieho súdu, ako aj dovolacieho súdu) a prizná mu finančné zadosťučinenie v sume „*301.260.00 €*“.

Súčasťou sťažnosti je aj žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 47 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu č. k. 15 S 2/2008-12 z 30. januára 2008, uznesením najvyššieho súdu ako odvolacieho súdu z 29. apríla 2008 a uznesením najvyššieho súdu ako dovolacieho súdu sp. zn. 1 Sdo 100/2008 z 30. júla 2009.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná

a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

V danom prípade sťažovateľ doručil ústavnému súdu sťažnosť 30. decembra 2009, pričom sám uvádza, že posledné z ním namietaných uznesení (uznesenie najvyššieho súdu ako dovolacieho súdu sp. zn. 1 Sdo 100/2008 z 30. júla 2009) nadobudlo právoplatnosť 24. októbra 2009, a v tejto súvislosti sa domáha odpustenia zmeškania lehoty na podanie sťažnosti. Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ sám uznáva, že podal sťažnosť po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Keďže zmeškanie lehoty na podanie sťažnosti uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu nemožno odpustiť, ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol o jej odmietnutí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa s ostatnými návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. januára 2010